NORAKSTS
Lieta Nr.A42547008;
A5470-08/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 14.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējam *S.L.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *S.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *S.L.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 17.marta lēmuma Nr.19/7692 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2008.gada 17.marta lēmumu Nr.19/7692 (turpmāk arī – Lēmums) nolemts atstāt negrozītu VID Rīgas muitas reģionālās iestādes direktora 2008.gada 3.janvāra lēmumu Nr.F08/BJ – 000709 ar kuru nolēma *S.L.* uzlikt naudas sodu Ls 50,00 un saskaņā ar 2007.gada 30.novembra Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās preces konfiscēt.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] Lēmumā konstatēts, ka VID Rīgas muitas reģionālās iestādes Muitas noteikumu pārkāpumu daļā 2007.gada 30.novembrī tika sastādīts Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokols administratīvā pārkāpuma lietā. Ņemot vērā minēto VID Rīgas muitas reģionālā iestāde konstatēja, ka *S.L.* ir izdarījis administratīvos pārkāpumus, par kuriem paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $201.^{12}$ pantā $190.^{15}$ pantā. Par šo administratīvo pārkāpumu 2007.gada 5.decembrī VID Rīgas muitas reģionālās iestādes Muitas noteikumu pārkāpumu novēršanas daļas amatpersona sastādīja *S.L.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BJ-000709. VID Rīgas muitas reģionālās iestādes direktors 2008.gada 3.janvārī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un pamatojoties uz LAPK 8., 23., $215.^{1}$ pantu, kā arī Administratīvā procesa likuma 3.panta pirmo daļu, 67. un 76.pantu, pieņēma lēmumu Nr.F08/BJ – 000709 saskaņā ar LAPK $201.^{12}$ pantu *S.L.* piemērot naudas sodu Ls 50,00 apmērā, saskaņā ar LAPK $190.^{15}$ pantu *S.L.* piemērot naudas sodu Ls 50,00 un saskaņā ar LAPK 35.pantu kā galīgo sodu *S.L.* uzlikt naudas sodu Ls 50,00, kā arī saskaņā ar 2007.gada 30.novembra

Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās preces konfiscēt.

[1.2] 2007.gada 5.septembrī lidostā „Rīga" ar reisu Nr. TK1757 no Stambulas ielidoja *S.L.*, kurš robežu šķērsoja pa „zaļo koridoru", apliecinot, ka viņam piederošajā bagāžā nav deklarējamas mantas vai tādas mantas, kuru pārvietošana pāri robežai ir aizliegta vai ierobežota. VID Rīgas muitas reģionālās iestādes Muitas noteikumu pārkāpumu novēršanas daļas amatpersonas veica *S.L.* bagāžas padziļinātu kontroli. Apskates laikā tika konstatēts, ka *S.L.* bagāžā atrodas vienpadsmit polietilēna maisiņi ar izstrādājumiem, kā arī izstrādājumi no balta metāla – viens simts viens gredzens, piecdesmit astoņi pāri auskaru, trīsdesmit ķēdīšu piekariņi un piecdesmit ķēdītes. Preču kopējā vērtība ir Ls 5051, 43. Bez tam *S.L.* bagāžā atradās 484 Amerikas Savienoto Valstu dolāru banknotes ar nominālvērtību 100 un 10 dolāru banknotes ar nominālvērtību 50, banknošu kopējā vērtība ir 48 900 Amerikas Savienoto Valstu dolāri.

Lietā ir iegūti pierādījumi, ka *S.L.* ir ievedis Latvijas Republikā skaidru naudu USD 48 900 kopsummā, to nedeklarējot, un līdz ar to ir pārkāpis Padomes 2005.gada 26.oktobra Regulas Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ieved Kopienas teritorijā un izved no tas 3.panta pirmo daļu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 190.[15] pantā.

Lietā ir iegūti nepārprotami pierādījumi faktam, ka *S.L.* ir ievedis Latvijas Republikā preces, tās nedeklarējot, un līdz ar to ir pārkāpis Padomes 1992.gada 12.oktobra Regulas (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas Kodeksa izveidi 59.panta pirmo daļu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 201.[12] pantā.

[2] 2008.gada 16.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *S.L.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 17.marta lēmuma Nr.19/7692 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] VID nav pamatoti piemērojis LAPK 201.[12] pantu, jo nav izvērtēti visi lietas faktiskie apstākļi. Proti, iestāde nav izvērtējusi, ka uzņēmuma „Goldexpo" */amats/ J.Č.* ar dokumentiem devās uzzināt nepieciešamo formalitāšu kārtošanas procedūru, lai varētu veikt ievesto izstrādājumu deklarēšanu. Zelta un sudraba izstrādājumu izcelsmi un piederību apliecina dokumenti, kuri tika uzrādīti un iesniegti muitas darbiniekiem. Minēto dokumentu autentiskums apstrīdēts netika, tādēļ nav skaidrs, kāpēc viņu esamība vispār netika ņemta vērā. Dokumenti apliecina, ka pieteicējam nav nekādu saistību ar uzņēmumu „Goldexpo" un uzņēmumam piederošajiem juvelierizstrādājumiem no zelta. To apliecina arī fakts, ka soma, kurā atradās šie zelta izstrādājumi, bija reģistrēta uz uzņēmuma */amats/ J.Č.* vārda.

[2.2] Brīdī, kad pieteicējs gaidīja *J.Č.* ar dokumentiem un informāciju par formalitāšu kārtošanu, muitas darbinieks pieteicēju aicināja doties uz „zaļo

koridoru”. Pieteicējs nesaprot ne latviešu, ne angļu valodu. Pieteicējs paļāvās uz to, ka muitas amatpersona pieteicēju uzaicinājusi jautājumu noskaidrošanai. Pieteicējs nemēģināja preces vai to vērtību slēpt. Pieteicējs nesaprata, kāpēc jāiet pa ,,zaļo koridoru”, nesaprata, kādas tam būs sekas. Pieteicējs nesaprata, ka, paklausot muitas amatpersonas uzaicinājumam, ir iegājis ,,zaļajā koridorā” un minētā darbība tiks iztulkots kā mēģinājums ievest preces kontrabandas ceļā.

Bez tam, tieši muitas darbinieks somu, kas piederēja pieteicējam un kurā bija juvelierizstrādājumi no sudraba, ka arī apliecinoši dokumenti, paņēma un iznesa cauri ,,zaļajam koridoram”, jo pieteicējs šīs somas vietā kļūdas pēc biju paņēmis cita cilvēka somu, kura vizuāli bija tāda pati kā pieteicējam piederošā soma. Šajā gadījumā muitas amatpersonas rīcību var uzskatīt par amatpersonas faktisko rīcību. Minētā muitas darbinieka viedoklis vai paskaidrojumi par šo faktu nedz kriminālprocesa laikā, nedz administratīvās lietas izskatīšanas laikā netika noskaidrots. Uz pieteicēja piezīmi lietas izskatīšanas laikā attiecībā uz šo faktu, muitas amatpersonas atbildēja, ka pieteicējs šo faktu pierādīt nevarot.

Lēmumā nav atspoguļoti argumenti – kāpēc šie pieteicēja paskaidrojumi attiecībā uz faktiskajiem lietas apstākļiem netika ņemti vērā.

[2.3] Lēmumā ietvertajam apgalvojumam, ka pieteicējs ir šķērsojis ,,zaļo koridoru”, apliecinot, ka pieteicējam piederošajā bagāžā nav deklarējamās mantas ir nepatiess un nepamatots. Lai piemērotu LAPK 201.pantu, ir nepieciešamas konstatēt visas šī panta sastāva pazīmes — subjektu, subjektīvo pusi, objektu, objektīvo pusi. Pieteicējs uzskata, ka paskaidrojumi un iesniegtie dokumenti ir pietiekami, lai secinātu, ka pieteicējam nav bijis nodoma ievest preci Latvijas Republikas teritorijā.

Saskaņā ar LAPK 201.pantu, minētajā lietā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma — kontrabanda, sastāvs – nav subjektīvās puses. Līdz ar to nav tiesiska pamata pieteicēju sodīt par šo pārkāpumu.

[2.4] Pieteicējam ir konfiscētas preces, kuras pieder uzņēmumam, ar kuru pieteicējam juridiski nav nekādas saistības. Pats uzņēmuma ,,Goldexpo” pārstāvis – */amats/ J.Č.*, bija klāt pie čemodānu apskates un arī pats personīgi uzrādīja muitas darbiniekiem visus dokumentus, kuri attiecās uz konkrēto kravu – zelta juvelierizstrādājumi. Līdz ar to *J.Č.* ir radītas nepamatotas sekas, jo juvelierizstrādājumus viņš iegādājās par uzņēmuma līdzekļiem, par kuriem viņam ir jāatskaitās uzņēmuma grāmatvedībā un īpašniekiem. Līdz ar to *J.Č.* radīts nesamērīgs tiesību ierobežojums. Bez tam *J.Č.*, izlidojot no Rīgas uz Stambulu, Rīgas lidostā aizpildīja deklarāciju par līdzpaņemto skaidro naudu 64 750 Amerikas Savienoto Valstu dolāru apmērā.

[3] Savos paskaidrojumos tiesai atbildētājs prasījumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem un papildus paskaidro, ka saskaņā ar LAPK 201.[12] pantu kontrabanda ir muitošanai pakļauto preču vai citu vērtību ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā vai izvešana no tās, apejot muitas kontroli vai noslēpjot šīs preces vai citas vērtības no šādas

kontroles, vai nedeklarējot, vai izmantojot viltotus muitas vai citus dokumentus, vai citādā nelikumīgā veidā. Minētā administratīvā pārkāpuma sastāva subjektīvo pusi raksturo tiešs nodoms. Tā kā pieteicējs ir atzinis, ka ir ievedis minēto preci Latvijas Republikā, to nedeklarējot, uzskatāms, ka viņš tādējādi atzinis arī savu vainu minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja un pamatoja ar tajā minētajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasījumu neatzina, pamatojot ar Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvs akts, pamatots ar Eiropas Savienības Padomes Regulas Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Regula Nr.2913/92) 59.panta pirmo daļu, Eiropas Savienības Padomes Regulas Nr. 918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (turpmāk – Regula Nr.918/83) 45. un 47.pantu, Eiropas Savienības Padomes 2005.gada 26.oktobra Regulas Nr.1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ieved Kopienas teritorijā un izved no tās (turpmāk – Regula Nr.1889/2005) 3.panta pirmo daļu, LAPK $201.^{12}$ pantu un $190.^{15}$ pantu.

[7] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK $201.^{12}$ pants citastarp noteic, ka par muitošanai pakļauto preču ievešanu Latvijas Republikas muitas teritorijā, šīs preces nedeklarējot, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, konfiscējot šīs preces.

Tādējādi no minētajām tiesību normām izriet secinājums, ka lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK $201.^{12}$ pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir nepieciešams konstatēt faktu, ka persona Latvijas Republikas muitas teritorijā ieved muitošanai pakļautas preces, tās nedeklarējot.

Savukārt LAPK $190.^{15}$ pants noteic, ka par normatīvajos aktos noteiktās skaidras naudas, ko, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu, ieved Eiropas Kopienas muitas teritorijā vai izved no tās, nedeklarēšanu vai nepatiesu deklarēšanu – uzliek naudas sodu līdz divsimt latiem.

No šīs tiesību normas secināms, ka, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK $190.^{15}$ panta pārkāpumu ir jākonstatē, ka

persona, šķērsojot Latvijas Republikas valsts robežu, nedeklarējot ir ievedusi skaidro naudu pārsniedzot normatīvajos aktos noteikto apmēru.

[8] Kā pamatoti atbildētājs norādījis pārsūdzētajā Lēmumā, Regulas 2913/92 59.panta 1.punkts nosaka, ka visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai. Savukārt Regulas Nr.918/83 47.pants dod tiesības ceļotājam, kas iebrauc Eiropas Savienības teritorijā, nemaksājot muitas nodokli, ievest preces, ja to kopējā vērtība nepārsniedz EUR 175. Tāpat saskaņā ar Regulas Nr.1889/2005 3.panta pirmo daļu jebkura fiziska persona, kura iebrauc Kopienā vai izbrauc no tās un kurai ir skaidra nauda EUR 10000 apmērā vai vairāk, saskaņā ar šo regulu deklarē šo summu tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, caur kuru minētā persona iebrauc Kopienā vai izbrauc no tās.

Pieteicējs 2007.gada 5.septembrī vēlējās ievest Latvijas Republikas muitas teritorijā preces (zelta un sudraba juvelierizstrādājumus), kuru kopējā vērtība sastāda 5051,43 latu, kā arī skaidro naudu 48 900 ASV dolāru apmērā. Par minētajiem apstākļiem lietā strīds nepastāv. Tas nozīmē, ka pieteicējs Latvijas Republikas muitas teritorijā vēlējās ievest preces, kuru vērtība vairākkārt pārsniedza Regulas Nr.918/83 47.pantā noteikto Eiropas Savienības teritorijā ievedamo preču vērtības limitu un skaidro naudu, kuras apjoms vairākkārt pārsniedza Regulas Nr.1889/2005 3.panta pirmajā daļā noteikto Eiropas Savienības teritorijā ievedamo skaidrās naudas limitu. Līdz ar to, preces (zelta un sudraba juvelierizstrādājumus) 5051,43 latu vērtībā un skaidro naudu 48 900 ASV dolāru apmērā, ko pieteicējs vēlējās no Turcijas ievest Latvijas Republikas muitas teritorijā, bija jādeklarē.

[9] Lietā nepastāv strīds par to, ka 2007.gada 5.septembrī lidostā „Rīga" ar reisu Nr.TK1757 no Stambulas ielidoja *S.L.* un šķērsoja robežu pa „zaļo koridoru". Bagāžas padziļinātas apskates laikā tika konstatēts (muitas apskates akts Nr.1461), ka *S.L.* bagāžā atrodas vienpadsmit politelēna maisiņi ar dažādiem zelta un sudraba izstrādājumiem, izstrādājumi no baltā metāla - viens simts viens gredzens, piecdesmit astoņi pāri auskaru, trīsdesmit ķēdīšu piekariņi, piecdesmit ķēdītes, kuru kopējā vērtība Ls 5051,43 (saskaņā ar VID Galvenā muitas pārvaldes 2007.gada 6.novembra vēstuli Nr.16.27.2/2592) un 484 ASV dolāru banknotes ar banknošu kopējo vērtību 48900 ASV dolāru.

Ņemot vērā to, ka par atbildētāja konstatētajiem apstākļiem lietā strīda nav, tiesa atzīst, ka ar minētajām darbībām pieteicējs ir izdarījis LAPK 201.[12] pantā un 190.[15] pantā paredzētu administratīvo pārkāpumu, proti, pieteicējs Latvijas Republikas muitas teritorijā ievedis muitošanai pakļautas preces un skaidro naudu, tās nedeklarējot.

[10] Pieteicējs norāda, ka viņam nav bijis nodoma ievest preci Latvijas Republikas teritorijā, jo uzņēmuma „Goldexpo" */amats/ J.Č.* ar dokumentiem

devās uzzināt nepieciešamo formalitāšu kārtošanas procedūru, lai varētu veikt ievesto izstrādājumu deklarēšanu un brīdī, kad pieteicējs gaidīja *J.Č.*, muitas darbinieks pieteicēju aicināja doties uz ,,zaļo koridoru". Pieteicējs, nesaprot ne latviešu, ne angļu valodu, paļāvās uz to, ka muitas amatpersona pieteicēju uzaicinājusi jautājumu noskaidrošanai. Pieteicējs nemēģināja preces vai to vērtību slēpt un nesaprata, ka, paklausot muitas amatpersonas uzaicinājumam, ir iegājis ,,zaļajā koridorā" un minētā darbība tiks iztulkots kā mēģinājums ievest preces kontrabandas ceļā.

Tiesa uzskata, ka pieteicēja norādītajiem apstākļiem izskatāmajā gadījumā nav izšķirošas nozīmes, jo LAPK 201.[12] pantā un 190.[15] pantā paredzēto administratīvā pārkāpuma sastāvu veido muitošanai pakļautu preču un skaidrās naudas ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, preces un naudu nedeklarējot. Tas nozīmē, ka lai konstatētu pārkāpumu, ir jākonstatē tiesību normā minētās darbības - muitošanai pakļautu preču un skaidrās naudas ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, preces un naudu nedeklarējot, turklāt nav svarīgi, vai persona minēto administratīvo pārkāpumu ir izdarījusi tīši vai aiz neuzmanības. Tādējādi, lai pārkāpēju varētu atbrīvot no administratīvās atbildības, pārkāpuma iemesliem būtu jābūt tādiem, kurus pārkāpējam objektīvi nav bijis iespējams novērst.

No pieteicēja sniegtās liecības *(lietas 73.- 75.lapa)* izriet, ka viņam bija zināms, ka prece un nauda ir jādeklarē, jo norāda, ka *J.Č.* paņēma savu brūngani zaļo ceļojuma somu un pateica, ka ies uz muitu noskaidrot kā jādeklarē nauda un zelta un sudraba izstrādājumi, bet pieteicējs palika pie eskalatora gaidot pārējās somas. Savukārt no *J.Č.* sniegtās liecības *(lietas 76.- 78.lapa)* izriet, ka viņš paņēma brūngani zaļo ceļojuma somu un iestājās rindā, bet pēc tam aiz viņa rindā iestājās arī *S.L.*, kurš nedaudz aizkavējās, jo sākumā paņēma svešu somu. Izstāvot rindu līdz kontroles vietai lidostas darbinieki palūdza viņu paiet pa labi un šajā vietā viņš gaidīja *S.L.* Tā kā viņš ļoti reti ceļo, viņam nebija zināmas visas formalitātes par preču pārvietošanu pāri robežai.

Izvērtējot minētās liecības un pieteicēja paskaidrojumus, tiesa secina, ka gan pieteicējam, gan *J.Č.* bija zināms, ka preci un naudu ir jādeklarē. Pieņemot, ka viņiem nebija zināms kā to darīt, no minētām liecībām neizriet, ka viņi šo jautājumu būtu mēģinājuši noskaidrot no lidostas vai muitas darbiniekiem. Pirms tam kā pieteicējs ar ceļa biedru bija iegājuši ,,zaļajā koridorā" viņi izgāja pasu kontroli, kur arī nevienam nejautāja, kā noformēt deklarācijas. Bez tam, kā secināms no liecībām, *J.Č.* izlidojot uz Turciju bija deklarējis izvesto skaidro naudu, tātad šī procedūra viņiem jau bija zināma un ņemot līdzi šādu naudas summu viņiem bija arī zināms, ka deklarējamās preces tiks iegādātas, līdz ar to viņiem bija iespēja laicīgi noskaidrot kāda kārtība ir uz robežas ievedot deklarējamās preces.

Līdz ar to, tiesas ieskatā pieteicējam ir bijusi iespēja izvairīties no pārkāpuma izdarīšanas, proti, ja pieteicējs būtu bijis pietiekoši uzmanīgs, ko

faktiski uzliek par obligātu pienākumu LAPK 201.[12] un 190.[15] pants, tad pieteicējs pārkāpumu nebūtu izdarījis.

Tieši pretēji, ar savām darbībām, un konkrēti, ar ienākšanu zaļajā joslā, pieteicējs jau deklarēja, ka deklarējamo preču viņam nav. Tādējādi arī neuzmanības gadījumā ikvienai personai ir jārēķinās, ka iestāsies LAPK 201.[12] un 190.[15] pantā paredzētā administratīvā atbildība, ja persona ieved muitošanai pakļautas preces un naudu Latvijas Republikas muitas teritorijā, tās nedeklarējot.

[11] Pieteicēja norādei, ka viņam nav nekādu saistību ar uzņēmumu ,,Goldexpo" un uzņēmumam piederošajiem juvelierizstrādājumiem, nav nozīmes, jo LAPK 201.[12] pants nenosaka, ka ir jākonstatē preces piederība konkrētai personai, bet ir jākonstatē pašas preces ievešanas fakts.

[12] Apstāklim, ka somu, kurā bija juvelierizstrādājumi no sudraba cauri ,,zaļajam koridoram" ienesa muitas darbinieks, nav nozīme, jo pieteicējs nepārprotami pats vēlējās šo somu ienest muitas zonā, bet bija to sajaucis ar svešu somu.

[13] Pieteicējs, analizējot LAPK 201.[12] panta saturu, secinājis, ka administratīvo sodu un papildsodu uzliek vienīgi tajos gadījumos, kad ir izdarīts tīšs pārkāpums - vainīgais ir apzinājies, ka ieved preces nelikumīgā veidā un ir vēlējies to darīt. Pieteicēja ieskatā nav pierādījumu tam, ka viņš tīši būtu izdarījis pārkāpumu, tādēļ, pieteicējaprāt, nav pārkāpuma ,,kontrabanda" subjektīvās puses.

Minētajam argumentam tiesa nepiekrīt, jo no LAPK 201.[12] panta konstrukcijas secināms, ka šādu pārkāpumu ir iespējams izdarīt gan ar nodomu, gan aiz neuzmanības. Kā jau iepriekš minēts, LAPK 201.[12] pantā paredzēta administratīvā pārkāpuma sastāvu veido muitošanai pakļautu preču ievešana Latvijas Republikas muitas teritorijā, preces nedeklarējot, tātad – neatkarīgi no tā, vai pārkāpējam ir bijis nodoms (tiešs vai eventuāls) prettiesiski rīkoties, vai arī pārkāpums ticis izdarīts neuzmanības dēļ. Ja likumdevējs būtu vēlējies, lai sodītas tiktu vienīgi tās personas, kas pārkāpumu izdarījušas ar nodomu, tad tiesību normā šāds priekšnosacījums būtu iekļauts.

[14] LAPK 201.[12] panta sankcija paredz pārkāpējam piemērot naudas sodu - fiziskajām personām no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, [..], konfiscējot šīs preces vai citas vērtības. Savukārt LAPK 190.[15] panta sankcija paredz pārkāpējam piemērot naudas sodu līdz divsimt latiem.

Saskaņā ar LAPK 35.pantu, ja viena persona ir izdarījusi divus vai vairāk administratīvos pārkāpumus, administratīvais sods tiek uzlikts par katru pārkāpumu atsevišķi. Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Pieteicējam par 201.[12] panta pārkāpumu piemērots naudas sods 50 latu apmērā un par LAPK 190.[15] panta pārkāpumu piemērots naudas sods 50 latu apmērā, kā arī saskaņā ar 2007.gada 30.novembra Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās preces konfiscētas.

Tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērots samērīgs sods par izdarīto pārkāpumu, jo pieteicēja atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatē. Bez tam, preču konfiskāciju pieteicējs kļūdaini uzskata par nesamērīgu tiesību ierobežojumu, jo no LAPK 201.[12] panta sankcijas nepārprotami izriet, ka konfiskācija ietilpst pamatsodā un ir obligāti piemērojama ikvienā gadījumā, kad tiek konstatēts LAPK 201.[12] pantā paredzēts pārkāpums.

Balstoties uz visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem, tiesa nonāca pie secinājuma, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *S.L.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 17.marta lēmuma Nr.19/7692 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 14.jūnijā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 14.jūnijā.